

Υψηλότεροι μισθοί ή «ακριβότερη» εργασία; Του Αργύρη Αργυριάδη

Ποιος αποφασίζει πώς παράγεται ο πλούτος, πού επενδύεται και ποιοι συμμετέχουν στη δημιουργία και στην απόλαυσή του;

Σάββατο 05 Σεπτεμβρίου 2026, 14:00

Γράφει
Αργύρης Αργυριάδης

©ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Τετάρτη 02 Σεπ 2026, 07:00

Τι (δεν) θα ακούσουμε από το βήμα της ΔΕΘ. Του Αργύρη Αργυριάδη

ΑΠΟΨΕΙΣ

Τα στοιχεία είναι αποκαλυπτικά. Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ της Ελλάδας, σε όρους πραγματικής αγοραστικής δύναμης, παραμένει πολύ χαμηλότερα από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Βρίσκεται μόλις στο 68%. Την ίδια στιγμή οι Έλληνες εργάζονται περισσότερες ώρες από σχεδόν όλους τους υπόλοιπους Ευρωπαίους. Δουλεύουμε, λοιπόν, περισσότερο, αλλά εξακολουθούμε να παράγουμε και να αμειβόμαστε λιγότερο. Αυτό είναι το πραγματικό παραγωγικό πρόβλημα της χώρας.

Πώς αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα αυτό; Σίγουρα όχι μόνον με επιδόματα. Το έλεγε και ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης πριν γίνει πρωθυπουργός, αλλά στη συνέχεια το ξέχασε. Προφανώς ούτε η ενιαύσια διοικητική αύξηση του κατώτατου μισθού αρκεί. Χρειάζεται να δημιουργήσουμε μία οικονομία στην οποία οι επιχειρήσεις θα μπορούν -και θα αναγκάζονται από τον ανταγωνισμό για εξειδικευμένη εργασία- να πληρώνουν καλύτερους μισθούς.

Εδώ όμως βρίσκεται και ένα βαθύτερο πολιτικό ερώτημα. Ποιος αποφασίζει πώς παράγεται ο πλούτος, πού επενδύεται και ποιοι συμμετέχουν στη δημιουργία και στην απόλαυσή του;

Η δημοκρατία δεν μπορεί να σταματά στην πόρτα της οικονομίας. Αν θέλουμε λιγότερες ανισότητες, δεν αρκεί να φορολογούμε την ανισότητα αφού δημιουργηθεί. Πρέπει να δημιουργούμε θεσμούς που οδηγούν εξ αρχής σε δικαιότερη κατανομή της οικονομικής ισχύος.

Αυτό σημαίνει, πρώτον, αλλαγή του μοντέλου των επενδύσεων. Όχι άλλα χαμένα Ταμεία Ανάκαμψης. Σημαίνει ότι κάθε φορολογικό κίνητρο και κάθε δημόσια ενίσχυση πρέπει να συνδέεται όχι μόνο με το ύψος μίας επένδυσης, αλλά με τις καλά αμειβόμενες και σταθερές θέσεις εργασίας που δημιουργεί, την καινοτομία που παράγει και την προστιθέμενη αξία που αφήνει στη χώρα.

Δεύτερον, πραγματική επένδυση στη γνώση. Πανεπιστήμια, τεχνική εκπαίδευση, έρευνα και επιχειρήσεις πρέπει επιτέλους να συνδεθούν. Η Ελλάδα δεν μπορεί να χρηματοδοτεί την εκπαίδευση νέων υψηλής ειδικευσης για να τους εξάγει στη Γερμανία, στην Ολλανδία, στη Βρετανία ή στις ΗΠΑ.

Τρίτον, ισχυρές συλλογικές διαπραγματεύσεις. Γιατί η κατανομή του πλούτου δεν αποφασίζεται μόνο στο υπουργείο Οικονομικών όταν καθορίζονται οι φορολογικοί συντελεστές. Αποφασίζεται καθημερινά μέσα στην επιχείρηση, όταν καθορίζεται πόσο από την αξία που παράγεται θα γίνει κέρδος και πόσο μισθός.

Τέταρτον, πρέπει να ανοίξουμε σοβαρά τη συζήτηση για τη συμμετοχή των εργαζομένων στην οικονομική εξουσία. Συμμετοχή στα κέρδη, bonus παραγωγικότητας, προγράμματα απόκτησης μετοχών από εργαζομένους και ουσιαστικότερη εκπροσώπησή τους στις μεγάλες επιχειρήσεις δεν είναι εχθρικά προς την επιχειρηματικότητα.

Μπορούν να δημιουργήσουν μια διαφορετική σχέση ανάμεσα στην εργασία και το κεφάλαιο: ο εργαζόμενος να μην είναι απλώς κόστος παραγωγής αλλά συμμετέχονς στην επιτυχία που ο ίδιος συμβάλλει να δημιουργηθεί. Σήμερα συζητάμε μόνον την αύξηση της ονομαστικής αξίας των διατακτικών... Απέχουμε παρασάγγας από το ζητούμενο.

Πέμπτον, χρειάζεται πραγματική σύγκρουση με τα ολιγοπώλια. Η συγκέντρωση οικονομικής δύναμης σε λίγες επιχειρήσεις δεν είναι μόνο οικονομικό ζήτημα. Είναι ζήτημα δημοκρατίας. Όταν υπερβολική οικονομική ισχύς συγκεντρώνεται σε λίγα χέρια, αργά ή γρήγορα μετατρέπεται και σε πολιτική ισχύ.

Δεν αρκεί να μοιράσουμε δικαιότερα τον πλούτο. Πρέπει να εκδημοκρατίσουμε και τον τρόπο με τον οποίο δημιουργείται. Το πραγματικό ερώτημα δεν είναι μόνο πόσο πλούτο παράγει μία χώρα. Είναι ποιος συμμετέχει στη δημιουργία του, ποιος έχει λόγο στις αποφάσεις που τον παράγουν και ποιος τελικά καρπώνεται την αξία του.

Και γι' αυτό η Ελλάδα δεν χρειάζεται απλώς μία πολιτική υψηλότερων κατώτατων μισθών. Χρειάζεται μία οικονομία στην οποία η εργασία θα αξίζει περισσότερο, θα αμείβεται περισσότερο και θα έχει μεγαλύτερο μερίδιο εξουσίας στον πλούτο που η ίδια δημιουργεί.

** Δημοσιεύθηκε στη «Μακεδονία της Κυριακής» στις 05-06.09.2026*

Μακεδονία της Κυριακής # Ακρίβεια

Διάβαστε περισσότερα

Τρίτη 06 Οκτ 2026, 07:00

Η κοινωνία του 1%. Του Αργύρη Αργυριάδη

Μακεδονία της Κυριακής # Ακρίβεια

Καύσιμα

Αργύρης Αργυριάδης

Κυριακή 04 Οκτ 2026, 08:00

Θεσσαλονίκη 2036: Από την πόλη των έργων στην πόλη που παράγει και αποφασίζει. Γράφει ο Αργύρης Αργυριάδης

Μακεδονία της Κυριακής

Τεχνητή Νοημοσύνη

Αργύρης Αργυριάδης

Πέμπτη 24 Σεπ 2026, 07:00

Να επιβραδύνουμε την εξέλιξη της Τεχνητής Νοημοσύνης; Γράφει ο Αργύρης Αργυριάδης

Μακεδονία της Κυριακής

Τεχνητή Νοημοσύνη

Αργύρης Αργυριάδης

Τετάρτη 16 Σεπ 2026, 07:00

Ο Γερμανός... ασθενής. Του Αργύρη Αργυριάδη

Μακεδονία της Κυριακής # Γερμανία

Αργύρης Αργυριάδης